

[Knud Lind]

I vandmiljøinstitutternes rapport »Vandmiljøplanen, kvælstoffet og ilten i havet« siges det bl.a., at VKI-rapporten »Udviklingen i kvælstofbelastningen fra dansk landbrug og konsekvenserne for vandmiljøet« fra 1984 ikke tog stilling til spørgsmålet om Danmarks andel i den samlede kvælstofbelastning af Kattegat og Bælthavet internationalt set. Efter vandmiljøinstitutternes opfattelse er der behov for yderligere fagligt begrundede justeringer, hvis man vil sikre, at investeringerne placeres, hvor den miljømæssige effekt er størst. Man bør også vurdere og tage hensyn til de samfundsøkonomiske konsekvenser, herunder f.eks. følgerne for landbrugseksporten.

Sådan siger vandmiljøinstitutterne, og det er kloge ord. Vandmiljøinstitutterne har udført foreløbige beregninger, der viser, at den danske vandmiljøplans virkning på bundvandet i Kattegat og Bælthavet kan blive så lille, at den næppe vil kunne registreres.

Vandmiljøinstitutterne har endvidere beregnet, at vandmiljøplanens foranstaltninger formentlig kun vil reducere kvælstofudledningen fra landbrugsproduktionen med omkring 20 pct. og ikke 50 pct. som forudsat i planen.

Danmark står over for en meget stor økologisk og økonomisk opgave, hvis vi ønsker at frembringe en mærkbar forbedring i vort miljø. Løsningen af denne opgave kan ikke undgå at få vidtrækkende samfundsøkonomiske konsekvenser, som det må være af afgørende betydning at kende, således at man kan afveje omkostningerne mod, hvad der vindes.

I et udkast til en redegørelse fra Jordbrugsøkonomisk Institut siges det imidlertid, at udvaskningen fra landbruget er 80.000 t lavere eller rettere kun på 181.000 t mod det oprindeligt beregnede 260.000 t kvælstof. Med det ændrede udgangspunkt vil det være umuligt for landbruget at leve op til målsætningen om en halvering. Det ville kræve, at landbruget skulle skære 127.000 t af udledningen.

Vandmiljøplanen skal revurderes, mener landbrugsminister Laurits Tørnæs ifølge Viborg Stifts Folkeblad. Landbrugsministeren har ikke senere dementeret disse forlydender, så man må få det indtryk, at man i regeringen har den holdning, at vandmiljøplanen bør revurderes så hurtigt som muligt.

Socialdemokratiets miljøpolitiske ordfører, fru Dorte Bennedsen, tilslutter sig ifølge Jyl-

lands-Posten indstillingen om en mindre reduktion i udvaskningen, forstår jeg, medmindre Jyllands-Posten skulle have citeret fru Dorte Bennedsen forkert.

Til sidst vil jeg gerne henvise til den 240 sider lange rapport om deres undersøgelse af dansk miljøforskning, som 22 videnskabsmænd har offentliggjort, og som giver den meget dårlig karakter.

Formanden:

Jeg giver ordet til miljøministeren, som jeg forstår svarer på alle tre ministres vegne.

Besvarelse

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Det havde jeg netop tænkt at indlede med at sige. Jeg svarer altså også på landbrugsministerens og indenrigsministerens vegne.

De tre medlemmer af Fremskridtspartiet, der har stillet forespørgslen, spørger, om ministrene vil nyvurdere vandmiljøhandlingsplanen, så landbruget og kommunerne undgår yderligere fejlinvesteringer.

Det fremgik også af begrundelsen for forespørgslen, at der heri ligger, at spørgerne mener, der allerede i dag er sket fejlinvesteringer. Det er imidlertid ikke rigtigt, det vil jeg gerne understrege. Der er ikke her sket fejlinvesteringer.

Vandmiljøhandlingsplanen opstillede nogle mål for at begrænse forureningen af det danske vandmiljø, og det vil sige både grundvandet og overfladevandet, med næringssalte. Målene var, at kvælstofudledningen skulle halveres og fosforudledningen skulle begrænses med 80 pct. Baggrunden var, at forureningspåvirkningen blev mere og mere alvorlig i vandløb, søer og kystnære områder og endog udviklede sig til et truende problem i alle vandområder.

Næringssalttilledningen skulle bringes afgående ned gennem såvel en hurtig som en mere langsigtet indsats over for alle kilder. For at nå disse mål blev der iværksat en række foranstaltninger i landbruget, i kommunerne og i industrien.

Forureningstilstanden i vandmiljøet er fortsat så alvorlig, at vandmiljøhandlingsplanens mål fastholdes. Inden for landbruget er der gennemført krav om opbevaringskapacitet for husdyrgødning, og herudover er der bl.a. indført regler om gødningsplanlægning og etablering af grønne marker.